

Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.

In Berlijn woonde te dien tijde een Zwaab, die handel dreef in pelzen, zeer rijk was en vele vorsten en edelen onder zijn klanten telde. Een dezer vorsten had het plan opgevat, tijdens het winterseizoen een groot tornooi in te richten en dus noodigde hij een aanzienlijk aantal ridders en andere heeren van den adel uit. Die wilden natuurlijk allen in een prachtig winterpak te voorschijn komen en nu kreeg onze Zwaab onverwachts een hoop bestellingen uit te voeren. Er was vooral enorm vraag naar wolfspelzen en de handelaar had heel graag nog enkele bontwerkers in dienst genomen, want met het gewone personeel was het eenvoudig niet om bij te houden. Uilenspiegel, die op dit oogenblik in Berlijn vertoefde en lucht van de zaak gekregen had, kwam dus haastig zijn diensten aanbieden en werd door den baas met de meeste voorkomendheid ontvangen. Toch wilde de man vooreerst met zekerheid weten, of Tijn ook « wolven » maken kon, waarmee hij natuurlijk pelzen van wolfshuiden bedoelde.

— Dat zou ik denken, antwoordde Uilenspiegel, daarvoor ben ik in heel Saksen door bekend.

Toen sprak de pelshandelaar :

— Beste vriend, dan komt ge als geroepen. Zet u zonder uitstel aan den arbeid en maak u over 't loon niet bezorgd, want dat komt wel in orde.

— Beste meester, zei Uilenspiegel, ik zie u voor een redelijk man aan. Ik laat dus aan u de zorg over, te bepalen wat ik moet verdienen, nadat ge zult gezien hebben wat voor werk ik u zal afleveren. Maar liefst u ik niet bij de andere gezellen arbeiden. Zoo ik alleen kan zitten en door niemand afgeleid word, dan zal het werk veel vlugger opschieten en zonder twijfel ook veel beter verzorgd zijn.

...en zag daar plots al die wolven...

Daartegen had de meester niets in te brengen. Hij was blij genoeg, een flink bontwerker gevonden te hebben en bracht hem dus, zooals hij 't wenschte, in een klein kamertje, waar voorzeker niemand hem in zijn arbeid storen zou. Toen gaf hij hem een menigte wolfsvellen, die tot bont dienden verwerkt, alsmede verscheidene maten voor groote en kleine pelzen.

Eenmaal alleen, toog Uilenspiegel dapper aan 't werk en maakte namelijk evenveel wolven als hij vellen gekregen had. En wat voor wolven? 't Leken ditmaal wel echte; want Tijn had de rompen flink met hooi opgevuld en daarna aan ieder lichaam vier pooten van stokken en een staartje van bezemhout gegeven.

Wanneer ten slotte al de vellen versneden waren en omgetooverd in wolven, ging Uilenspiegel den pelshandelaar opzoeken en sprak:

— Meester, de wolven zijn af. Is er verder nog iets te doen?

De baas antwoordde:

— Ja, beste gast, er valt nog een heelen boel te naaien, hoor.

Meteen ging hij Tijl's werkvertrek binnen en zag daar plots al die wolven, groote en kleine ondereen, op de tafel in 't gelid staan. Het scheelde geen haar, of de man sloeg van louter ontzetting achterover.

— Wat is me dat? kreet hij, als door den bliksem getroffen. Wat een schade hebt ge me daar aangericht! Ik laat u eenvoudig opsluiten, schurk, die ge zijt! Of denkt ge soms, dat ge uw straf ontgaan zult?

Uilenspiegel antwoordde kalm, zooals iemand dat slechts kan, die overtuigd is van zijn goed recht:

— Meester, is dat nu mijn belooning? Ik heb, dunkt me, toch stipt gehandeld naar uw eigen opdracht. Ge hebt me gevraagd wolven te maken. Hadt ge me bevolen wolfspelzen te vervaardigen, dan zou ik, geloof me vrij, met plezier dat bevel uitgevoerd hebben. Maar had ik van te voren geweten, dat ik slechts ondank voor dank zou krijgen, dan zou ik heel wat minder ijver aan den dag gelegd hebben. In elk geval heb ik thans de eer u te groeten. Vaarwel!

Aldus nam Uilenspiegel afscheid van den Zwaab, verliet kort daarop Berlijn en begaf zich naar Leipzig.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel bulde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102